

Gevoegde zaken T-107/01 R en T-175/01 R

Société des mines de Sacilor — Lormines tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Procedure in kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging —
Voorlopige maatregelen — Artikel 88 KS”

Beschikking van de president van het Gerecht van 11 juli 2002 II-3196

Samenvatting van de beschikking

1. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden — Negatieve administratieve beslissing — Beschikking houdende weigering om maatregelen te nemen jegens lidstaat — Opschorting die situatie van verzoeker niet kan wijzigen — Belang van verzoeker bij gevraagde opschorting — Geen*
(Art. 39, tweede alinea, KS)

2. *Kort geding — Voorlopige maatregelen — Verzoek dat Commissie wordt gelast niet-nakoming door lidstaat in zin van artikel 88 KS vast te stellen — Maatregel die onverenigbaar is met verdeling van bevoegdheden tussen instellingen — Maatregel die niet strikt voorlopig karakter heeft — Afwijzing*
(Art. 39, derde alinea, KS en 88 KS)
3. *Kort geding — Voorlopige maatregelen — Verzoek dat Commissie wordt gelast bevelen te richten tot lidstaat die zijn verplichtingen niet zou zijn nagekomen — Verzoek dat verband houdt met beroep tot nietigverklaring van weigering van Commissie om niet-nakoming door deze lidstaat vast te stellen — Maatregel die effect dient te sorteren ten aanzien van derden wat procedure in hoofdzaak betreft — Aan Commissie geen bevelsbevoegdheid verleend bij artikel 88 KS — Afwijzing*
(Art. 35 KS, 88 KS, 232 EG en 243 EG)

1. Een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een negatieve administratieve beslissing is in principe moeilijk voorstelbaar, aangezien inwil-
liging ervan niet tot wijziging van de
situatie van de verzoeker kan leiden.
De rechter in kort geding kan dus niet
de opschorting gelasten van de tenuit-
voerlegging van de weigering van de
Commissie om maatregelen te nemen
ten aanzien van een lidstaat die zijn
verplichtingen niet zou zijn nageko-
men, aangezien deze opschorting niet
tot gevolg zou hebben dat de Com-
missie verplicht werd de beweerde
niet-nakoming vast te stellen en voor
de verzoeker van geen enkel belang zou
zijn.
2. De rechter in kort geding kan de
Commissie niet gelasten, de niet-nako-
ming door een lidstaat krachtens
artikel 88 KS vast te stellen.

Eenzijds zou hij zich aldus in de plaats
stellen van de Commissie, hetgeen een
ingreep zou zijn in de uitoefening van
de aan deze instelling toekomende
bevoegdheid, welke onverenigbaar is
met de door de auteurs van het EGKS-
Verdrag gewilde bevoegdheidsver-
deling tussen de verschillende instellin-
gen.

Anderzijds kan hij krachtens dit artikel
slechts een maatregel gelasten die voor-
lopig is, hetgeen niet het geval zou zijn
bij een vaststelling van een niet-nako-
ming, die geen voorbereidende han-

(cf. punten 48-49)

deling is doch een handeling waarmee een procedure wordt afgesloten.

(cf. punten 52-58)

Enerzijds kan hij namelijk geen voorlopige maatregelen gelasten die niet passen in het kader van de einduitspraak die kan worden gedaan in het kader van de hoofdzaak, waarbij deze lidstaat niet partij is.

3. Wanneer het beroep in de hoofdzaak waarmee het bij de rechter in kort geding aanhangig verzoek verband houdt, is gericht tegen de weigering van de Commissie om de niet-nakoming door een lidstaat in de zin van 88 KS vast te stellen, kan die rechter de Commissie niet gelasten de betrokken lidstaat te bevelen, een einde te maken aan de beweerde niet-nakoming.

Anderzijds voorziet artikel 88 KS niet in de bevoegdheid van de Commissie om dergelijke bevelen aan een lidstaat te geven.

(cf. punten 59-61)